

Smilde, 16 Dec. De Israël. vrouwenvereeniging alhier vierde Zaterdagavond j.l. op de zaal van den heer *J.H. Wind* haar 40jarig bestaan. De heer *H. van Dam* opende het feest met eene rede, waarin hij de leden met hunne echtgenooten en een tal van geïntroduceerden, die van heinde en verre waren herwaarts gekomen om deel te nemen aan het feest, welkom heette, terwijl hij te kennen gaf, dat de vereeniging eerstdaags voornemens was een kostbaar cadeau aan het kerkbestuur ten behoeve der synagoge aan te bieden, terwijl ook de liefdadigheid haar aandeel had ontvangen. Vervolgens werden door de directrices ververschingen van verschillenden aard ruimschoots verstrekt, terwijl de muziek en 't café-chantant van den heer *Godschalk* uit Groningen het hunne bijdroegen om het feest luister bij te zetten. Ook de jonge jufvrouw *F. van Esso* hield eene speech, waarin zij in goed gekozen woorden de vereeniging met het 40jarig bestaan geluk wenschte en dezelve vergeleek bij een rozenstruik, die goed wordt verzorgd en aangekweekt door een bekwamen tuinier en die daarmede in verband bracht. Daarna trad de heer *J.A. Polak* op en bracht hulde aan de bestuurderessen voor de goede organisatie van dit feest en wees er op, dat de goede organisatie van dit feest en wees er op, dat door vele kleine bijdragen een grootsch doel kan bereikt worden, zooals hier nu ook geschiedt. Hij preeste het dat de vereeniging aan de synagoge een prachtig voorhangsel zal vereeren, dat prijken zal voor de wetsrollen, waarin met gulden letters de woorden van God staan gegraveerd, die zoo heilzaam zijn voor den mensch, wanneer hij die uitoefent en in praktijk brengt, terwijl hij de hoop koesterde, dat de eendracht onder zijne geloofsgenooten alhier altijd op denzelfden voet moge blijven als nu bij het vieren van het 40jarig bestaan der vrouwen-vereeniging plaats heeft. Nadat nog eenige toasten en voordrachten van verschillenden aard werden uitgebracht en gehouden, werd het feest met een bal besloten, wat tot laat in den nacht duurde, als wanneer men zeer voldaan huiswaarts keerde.

Ingezonden stuk.

M. d. R.!

'k Heb onlangs den strijd begonnen en mij tot dusver zo goed ik kon van mijne taak gekweten. Maar om te voldoen aan het vurig verlangen van hen, die 'k liefheb en die 'k nu nog bezit, doch God weet hoe lang, wil ik over al het verder geschrijf mijn stilzwijgen bewaren.

Wat echter mij zelf betreft, ik zou nooit gezwegen hebben, voor ik was overtuigd geworden. En wie ook zou de handen stil in de schoot laten liggen, wanneer hij, hoofd der school zijnde, zijne taak met liefde en ernst is toegedaan, en dan moet zien en hooren, hoe men op alle mogelijke wijzen hem de kleinen zoekt te ontfoetselen.

Wie zou dat kunnen gedoogen, vraag ik, van welke partij hij ook zijn moge.

Doch ik zal eindigen m. d. r., want ik geloof ook, dat men begint af te dwalen. De hoofdzaak toch is geweest om aan te toonen, dat wat men beweert op Christelijke scholen te hebben, voor 't grootste gedeelte men ook op onze scholen kan vinden. Het verschil van 't *openbaar* en *Christelijk* onderwijs in 't licht te stellen, daartoe had ik mij niet ter neder gezet en was ik ook zeker in de oogen van X² te onnoozel en te dom.

U dankende m. d. r. voor de ook aan mij getoonde bereidwilligheid, blijf ik UEd. dw.

Smilde, 17 Dec. 1884.

J. EIKEMA HZ.

Ingezonden stuk.

Anti-Semitisch!

Mijnheer de redacteur!

Blijkens eene mededeeling in de correspondentie is mijn stukje "*Aan een Coevordensche Jood*" als offer uwer censuur gevallen, omdat gij het te fel anti-semitisch vondt.

Misschien zal menigeen nu denken, dat ik heb willen aansporen tot eene Russische Jodenvervolgving of iets van dien aard, en zich er in stilte over bedroeven, dat er ook nog onder ons neiging tot zoodanige schandelijke onverdraagzaamheid gevonden wordt. Ik meen dus aan de lezers van uw blad verplicht te zijn, in alle oprechtheid te verklaren, dat ik niets tegen de Israëlieten in 't algemeen heb, dat ik hen beschouw te behooren tot de beste burgers van ons vaderland, maar alleen een enkele hunner zijne verregaande verwaandheid heb willen afleeren.

Vooreerst vond ik het ongepast, dat hij zich mengde in het twistgeschrijf onzer Eerw. HH.

predikanten, en ten tweede heb ik er op gewezen, dat de uitdrukking "*Ik als Jood* heb een ruimeren gezichtskring" en dergelijke meer erg blufferig waren en ook in strijd met algemeen bekende feiten betreffende de Joodsche religie en hare toepassing ook nog in onze dagen.

—vervolg op blad 1884y1